

עולה להאיר, כמו שנאמר ותקם בעוד לילה ותפן טרף לביתה וגו'. פיון שהאיר הבקר, כלם שבעים במזון שלה.

אז קול אחד מתעורר באמצע הרקיע, קורא בכח ואומר: קרובים הפנסו למקומכם! רחוקים צאו! כל אחד ואחד יאסף למקומו הראוי לו. פיון שהאיר השמש, כל אחד ואחד יאסף למקומו. זהו שכתוב (תהלים קד) תזרח השמש יאספון וגו'. והיא הולכת ביום, ומתגלית בלילה, ומחלקת בבקר. ולכן נקראת אילת השחר.

לכסוף מתגברת כגבור והולכת, ונקראת איל. לאיזה מקום הולכת? הולכת ששים פרסאות מאותו מקום שיצאה, ונכנסת לתוף הר של חשף. (ומשם מריחה מזון) הולכת בתוף אותו הר של חשף, ומריח את רגליה נחש אחד עקלתון, והולף למרגלותיה. והיא עולה משם אצל הר של אור. פיון שמגיעה שם, מזמן לה הקדוש ברוך הוא נחש אחד, ויוצא ונלחם זה בזה, והיא נצולית. ומשם נוטלת מזון ושבה למקומה בחצות הלילה. ומחצות לילה מתחילה לחלק, עד שעולה שחרות הבקר. פיון שמאיר היום, הולכת ולא מתראה, כמו שנתבאר.

ובשעה שהעולם צריך למטר, מתאספות אצלה כל שאר החיות, והיא עולה לראש הר גבוה, ומכניסה ראשה בין ברקיה, ובוכה בכיה אחר בכיה, והקדוש ברוך הוא שומע קולה ומתמלא רחמים וחס על העולם. והיא יורדת מראש ההר, ורצה, ומסתיירה עצמה, וכל שאר

רהטין, ולא משפחין לה.

פלגת להון. פד צפרא בעי למיתי. בעוד דאיהי ליליא, וקדרותא סליקת לאנהרא. כמה דאת אמר, ותקם בעוד לילה ותפן טרף לביתה וגו'. פיון דאנהיר צפרא, פלהו שבעין במזונא דילה.

ברין, קלא חדא אתער באמצעיתא דרקיע, קארי בחיל ואמר, קריבין עולו לדוכתיכו. רחיקין. פוקו. פל חד וחד ליכנש לאתריה דאתחזי ליה. פיון דאנהיר שמשא, פל חד וחד אתפניש לאתריה. הדא הוא דכתיב, (תהלים קד) תזרח השמש יאספון וגו'. ואיהי אזלת ביממא, ואתגליא בליליא, ופלגא בצפרא, ובגין פך אקרי, אילת השחר.

לבתר אפתקפת כגיבר ואזלת, ואקרי איל. לאן אתר אזלת. אזלת שתין פרסי מההוא (דף רמ"ט ע"ב) אתר דנפקא, ועאלת לגו טורא דחשוכא. (ומתפן ארסת מזונא) אזלת בגו ההוא טורא דחשוכא, ארח לרגלה חויה חדא עקימא, ואזיל לרגלה. ואיהי סלקא מתמן, לגבי טורא דנהורא. פיון דמטת תמן, זמין לה קדשא ברוך הוא חויה אחרא, ונפיק ומקטרגא דא בדא, ואיהי אשתזיבת. ומתמן נטלת מזונא, ותבת לאתרה, בפלגות ליליא. ומפלגו ליליא, שריא לפלגא, עד דסליקת קדרותא דצפרא. פיון דאנהיר יממא, אזלת, ולא אתחזיאת, כמה דאתמר.

ובשעתא דעלמא אצטריך למטרא, מתפנשין לגבה פל שאר חיון, והיא סליקת לריש טורא רמאה, ואתעטפת רישאה בין ברכהא, וגעת גועה בתר גועה, וקודשא ברוך הוא שמע קלה, ואתמלי רחמין, וחס על עלמא. והיא נחתת מריש טורא, ורהטת, וטמירת גרמאה. וכל שאר חיותא אבתרהא

החיות רודפות אחריה ולא מוצאות אותה. זהו שכתוב (תהלים מב) כִּאֵיל תִּעְרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם. מהו על אפיקי מים? על אפיקי מים - מאלו שהתיבשו, והעולם צמא למים, ואז תערג.

בשעה שמתעברת, נסתמת. פיון שמגיע זמנה לילד, בוכה ומרימה קולות, קול אחר קול, עד שבעים קולות פחשפון תבות של מזמור (תהלים כ) יִעֲנֶה ה' בְּיוֹם צָרָה, שהיא שירה של המעברת הזאת. והקדוש ברוך הוא שומע לה ומצוי אצלה. ואז מוציא נחש אחד גדול מתוך הרי החשף, ובא בין ההרים, פיו מלחף בעפר, מגיע עד איל זה, ובא ונושף לה באותו מקום פעמים.

פעם ראשונה יוצא דם, והיא לוחכת. פעם שניה יוצא מים, ושתו כל אותן החיות שבהרים, ונפתחת ויולדת. וסימנה - (במדבר כ) וַיִּף אֶת הַסֹּלֶעַ בְּמִטְהוֹ פְּעָמָיו. וכתוב ותשת העדה ובעירם.

באותו זמן שהקדוש ברוך הוא חס עליה על (מעשה) עבור של נחש (של חיה) זה, מה כתוב? (תהלים כט) קול ה' יחולל אילות ויחשף יערות וגו'. קול ה' יחולל אילות - אלו חבלים וצירים, לעורר אלו השבעים קולות. מיד - ויחשף יערות, להעביר (לעורר) אותו נחש ולהתגלות אותה חיה ביניהם ללכת. ובהיכלו, מהו ובהיכלו? בהיכלו של הקדוש ברוך הוא, כל אלו ההמונים פותחים ואומרים כבוד. מהו כבוד? (יחזקאל א) ברוך כבוד ה' ממקומו.

רעיא מהימנא

ואם תאמר שלשבעים שנה תחיל ולשתי שנים יולדת, אחר אלה ומאיתם, פחשפון רע"ב - הרי כתוב (ישעיה טו) בטרם תחיל ללדה.

הָדָא הוּא דְכָתִיב, (תהלים מב) כִּאֵיל תִּעְרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם. מַאי עַל אֲפִיקֵי מַיִם. עַל אֲפִיקֵי מַיִם מֵהֵנָּה דְאִתְיָבְשׁוּ, וְעָלְמָא צָחִי עַל מַיָּא, כְּדִין תִּעְרוּג.

בשעתא דאתעברת, אסתימת, פיון דמטא זמנא למילד, געאת ורמאת קלין, קלא בתר קלא, עד שבועין קלין, כחושפון תיבין (תהלים כ) דיענה יי ביום צרה, דאיהי שירתא דעוברתא דא. וקודשא בריך הוא שמע לה, וזמין לגבה. כדין אפיק חד חויה רברבא, מגו טורי חשוף ואתי בין טורין, פומיה מלחכא בעפרא, מטי עד האי איל, ואתי ונשוף לה ביהווא אתר, תרי זמני.

זמנא קדמאה נפיק דמא, ואיהי לחיה. זמנא תניינא, נפיק מיא ושתו כל אינון בעירן די בטוריא, ואתפתחת ואולידת. וסימנה (במדבר כ) ויף את הסלע במטהו פעמים. וכתוב ותשת העדה ובעירם.

בהווא זמנא דקודשא בריך הוא חס עליה על (ס"א עובדא) עוברתא דנחש (ס"א דחיה) דא. מה כתיב, (תהלים כט) קול יי יחולל אילות ויחשף יערות וגו'. קול יי יחולל אילות, אינון חבלין וצירין, לאתערא אינון שבועין קלין. מיד ויחשף יערות, לאעפרא (נ"א לאתערא) ההוא נחש, ולאתגלייא ההיא חיה ביניהו למיהף. ובהיכלו, מאי ובהיכלו. בהיכלו דקודשא בריך הוא, כל אינון אכלוסין, פתחין ואמרין כבוד. מאי כבוד. (יחזקאל א) ברוך כבוד יי ממקומו.

רעיא מהימנא

ואי תימא דלע' תחיל ולב' שנין אולידת, בתר אלה ומאתן, כחושפון רע"ב. הא כתיב (ישעיה טו) בטרם תחיל